

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 282/2020
19.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Саше Џиновића, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. Милана Латиновића, поднетим против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК-25/19 од 17.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1200/19 од 24.12.2019. године, у седници већа одржаној 19.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Саше Џиновића, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Шапцу ЗК-25/19 од 17.10.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1200/19 од 24.12.2019. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Шапцу ЗК-25/19 од 17.10.2019. године, окр. Џиновић Саша оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен је на казну затвора у трајању од три године и шест месеци. Од окривљеног је одузета опојна дрога и обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Одлучујући о жалби браниоца окривљеног, Апелациони суд у Новом Саду је пресудом Кж1 1200/19 од 24.12.2019. године, одбио жалбу као неосновану и потврдио првостепену пресуду.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окр. Саше Џиновића, адв. Милан Латиновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд утврди да је захтев за заштиту законитости основан и да обе пресуде укине и предмет врати на поновну одлуку првостепеном суду.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао да је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву наводи да су побијане пресуде засноване на незаконитом доказу – записнику ОКП ПУ Шабац о претресању стана и других просторија од 14.08.2018. године, јер је радња претресања обављена у присуству само једног сведока, па је самим тим и сам записник незаконит доказ, који се не може користи у кривичном поступку и на коме се не може заснивати судска одлука, те да су и сви докази који су посредно и непосредно проистекли из тако прибављеног доказа незаконити, односно да су незаконити докази и потврда о привремено одузетим предметима, записник о извршеном физичко-хемијском вештачењу, криминалистичко-техничка документација, те да се на наведеним доказима такође не може заснивати одлука.

По оцени Врховног касационог суда неосновано бранилац у поднетом захтеву указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. На исту повреду закона одбрана окривљеног указивала је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе, у образложењу пресуде на страни два у осмом ставу и на страни три у другом ставу дао разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Бранилац окривљеног као разлог подношења захтева наводи и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, објашњавајући да из самих навода изреке пресуде, не произилази правна квалификација кривичног дела из члана 246. став 1. КЗ, чиме бранилац окривљеног уствари указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП-а, која повреда представља законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости, у смислу члана 485. став 4. ЗКП.

Међутим, бранилац окривљеног у образложењу захтева не указује конкретно у чему се наведена повреда састоји већ оспорава чињенична утврђена у првостепеној пресуди, наводећи да из самих навода изреке пресуде, као и чињеничних утврђења првостепеног суда, а која се наводе у образложењу пресуде, јасно произилази да није евидентиран ни један купац коме је опојна дрога нуђена на продају, да од окривљеног није одузет новац који би указивао на продају опојне дроге, те да се закључак суда о намери да се предметна опојна дрога ставља у промет изводи искључиво и једино према самој количини исте, чиме у суштини оспорава чињенично стање утврђено првостепеном и потврђено другостепеном пресудом.

Такође, бранилац у захтеву наводи да је повређен члан 447. став 2. ЗКП-а, међутим погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, као и повреда члана 447.

став 2. ЗКП-а, не представљају законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости (члан 485. став 4. ЗКП).

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.

Председник већа-судија
Радмила Драгичевић – Дичић,с.р.
За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић